

Sygn. akt: I C 647/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący SSO Rafał Kubicki

Protokolant p.o. sekr. sąd. K. P.

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2019 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W.

w upadłości likwidacyjnej w W. kwotę 216.900 (dwieście szesnaście tysięcy dziewięćset) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 16 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem pozwanemu prawa powoływania się na ograniczenie odpowiedzialności do nieruchomości stanowiącej działki nr (...)

i 147/2, położonej w S. (księga wieczysta KW Nr (...)),

II. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W.

w upadłości likwidacyjnej w W. kwotę 15.817 (piętnaście tysięcy osiemset siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu,

III. przyznaje wynagrodzenie w kwocie 1.800 (tysiąc osiemset) złotych D. W. - kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, które nakazuje wypłacić tymczasowo ze Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Olsztynie),

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego M. K. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Olsztynie) kwotę 7.645 (siedem tysięcy sześćset czterdzieści pięć) złotych tytułem tej części kosztów sądowych, od uiszczenia których powód był zwolniony.

SSO Rafał Kubicki

Sygn. akt I C 647/18

UZASADNIENIE

Powód Syndyk Masy Upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. K. kwoty 1.310.113,27 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 965.000,00 zł od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 16 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty, z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanego do nieruchomości stanowiącej działki ewidencyjne oznaczone w ewidencji gruntów numerami (...) położonej w miejscowości S., w gminie K.

w powiecie (...), w województwie (...), dla której Sąd Rejonowy w Biskupcu prowadzi księgę wieczystą nr (...). Nadto wniósł

o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych powiększonych o opłatę skarbową od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu wskazał, że jako wierzyciel hipoteczny dochodzi od pozwanego (dłużnika hipotecznego) zaspokojenia roszczeń w postaci kwoty pieniężnej wskazanej w pozwie, zabezpieczonej hipoteką ustanowioną na rzecz powoda. Hipoteka umowna do kwoty 1.447.500,00 zł na nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) została ustanowiona na mocy oświadczenia pozwanego jako zabezpieczenie roszczeń (...) z tytułu kredytu udzielonego S. K.. Pozwany

w dalszym ciągu jest właścicielem przedmiotowej nieruchomości. W wyniku braku spłaty zobowiązania przez dłużnika osobistego powód domaga się zasądzenia od dłużnika rzeczowego.

Pismem z 4 maja 2018 r. powód ograniczył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 216.900,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, tj. 16 stycznia 2018 r., do dnia zapłaty z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanego do nieruchomości stanowiącej działki ewidencyjne oznaczone w ewidencji gruntów numerami(...), położonej w miejscowości S., w gminie K. w powiecie (...), w województwie (...), dla której Sąd Rejonowy w B. prowadzi księgę wieczystą nr (...). Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych powiększonych o opłatę skarbową od pełnomocnictwa. Postanowieniem z 30 maja 2018 r. Sąd Okręgowy

w O. częściowo umorzył postępowanie – w zakresie cofniętego pozwu, a w dniu 7 sierpnia 2018 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 216.900 zł, z zastrzeżeniem pozwanemu prawa do powoływania się w toku egzekucji na ograniczenie jego odpowiedzialności do nieruchomości, stanowiącej działki nr (...), położonej

w S., gmina K.. Następnie postanowieniem z 12 października 2018 r. na podstawie art. 502⁽¹⁾ § 1 k.p.c. Sąd uchylił nakaz zapłaty, albowiem doręczenie nakazu zapłaty nie mogło nastąpić w kraju. Dla pozwanego, którego miejsce pobytu nie jest obecnie znane, ustanowiono kuratora. Kurator podjął próbę odnalezienia pozwanego, do dzisiaj jednak ani pozwany, ani nikt w jego imieniu nie zgłosił się do udziału w sprawie.

W odpowiedzi na pozew kurator, ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, wniósł o oddalenie powództwa w całości, nieobciążanie pozwanego kosztami procesu oraz o przyznanie kuratorowi wynagrodzenia przewidzianego przepisami prawa. Kurator wskazał, iż kwestionuje roszczenia powoda co do zasady i wysokości, a żądanie pozostaje w sprzeczności z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy pozwanego. Podniósł również, że to S. K. zawarł ze stroną powodową umowę kredytu zabezpieczonego hipoteką, a nie pozwany M. K. i to w jego stronę powód powinien kierować swoje żądanie. Ponadto zgodnie ze stanowiskiem kuratora przedłożone przez powoda dokumenty są niewystarczające dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa nie wykazała bowiem istnienia wysokości zobowiązania, sposobu wyliczenia kwoty głównej oraz sposobu i okresu wyliczenia odsetek. Wniósł ponadto o zwrócenie się do Policji w celu ustalenia aktualnego adresu pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lutego 2014 r. Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa w W. zawarła z S. K. umowę kredytu zabezpieczonego hipoteką nr (...). Na podstawie powyższej umowy udzielono S. K. kredytu w kwocie 965.000 zł. Ustalono spłatę zobowiązania w miesięcznych ratach po 15.260,09 zł do 2 lutego 2024 r. Całkowita kwota do zapłaty została ustalona na 1.838.958,75 zł. Kredyt zabezpieczony był hipoteką umowną wpisaną na miejscu pierwszym, ustanowioną na rzecz powoda do kwoty 1.447.500,00 zł, na nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości S., gmina K., powiat (...), w województwie (...), stanowiącej działki nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Biskupcu prowadzi księgę wieczystą (...) (§ 9 umowy). Zgodnie zaś z § 8 ust. 2 umowy, w przypadku nieterminowej spłaty kredytu należność z tego tytułu staje się w dniu następnym należnością przeterminowaną. Wysokość odsetek od należności przeterminowanej została określona jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP - § 7 umowy. Strony umowy w § 12 ustaliły

możliwość wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia, między innymi w przypadku nie zapłacenia przez kredytobiorcę w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

W dniu 18 lutego 2014 r. M. K. oświadczył przed notariuszem J. K., prowadzącym Kancelarię Notarialną w W., że ustanawia na nieruchomości, oznaczonej jako działki gruntu o numerach ewidencyjnych: 147/1 i 147/2, o powierzchni łącznej 3,3200 ha, położonej w miejscowości S., dla której Sąd Rejonowy w B. prowadzi księgę wieczystą nr (...), hipotekę do kwoty 1.447.500 zł na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W. w celu zabezpieczenia wierzytelności głównej w kwocie 965.000,00 zł, odsetek od udzielonego kredytu, odsetek kapitałowych, odsetek od należności przeterminowanych, odsetek za zwłokę, opłat sądowych od kwoty zobowiązania, kosztów odpisu orzeczenia ze stwierdzeniem wykonalności, kosztów postępowania egzekucyjnego do kwoty 482.500 zł.

(dowód: umowa nr (...) k. 22-26, regulamin udzielenia pożyczek i kredytów zabezpieczonych hipoteką (...) k. 27-30, harmonogram spłat kredytu k. 31-33, tabele opłat i prowizji k. 34-35, odpis KW (...) k. 37-39, wypis z aktu notarialnego obejmującego oświadczenie o ustanowieniu hipoteki k. 40-45)

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy, X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych z wniosku Komisji Nadzoru Finansowego w W., postanowieniem z dnia 5 lutego 2015 r. ogłosił upadłość Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W. z siedzibą w W. z możliwością zawarcia układu. Sprawowanie zarządu całym majątkiem upadłego zostało powierzone zarządcy w osobie L. K.. Sąd postanowieniem z dnia 19 marca 2015 r. zmienił sposób prowadzenia postępowania upadłościowego w ten sposób, że postępowanie upadłościowe z możliwością zawarcia układu zmienił na postępowanie obejmujące likwidację majątku upadłego. Odwołano zarządcę masy upadłości L. K.. Jednocześnie na syndyka masy upadłości wyznaczono L. K..

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy (...)z 5 lutego 2015 r. k. 20, postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w sprawie (...)z 19 marca 2015 r. k. 21)

Kredytobiorca S. K., mimo zobowiązania wynikającego z umowy, nie regulował rat kredytu w umówionym terminie. Syndyk kilkakrotnie wzywał kredytobiorcę do dobrowolnego uregulowania zaległych należności. Wezwania okazały się bezskuteczne.

(dowód: wezwanie z dnia 29 października 2015 r. k. 46-48, wezwanie z dnia 15 grudnia 2015 r. k. 49-51)

Syndyk pismem z 10 lutego 2016 r. wypowiedział umowę nr (...) z 18 lutego 2014 r. Łączna wysokość zadłużenia na dzień 10 lutego 2016 r. wynosiła 251.652,91 zł. Wypowiedzenie umowy zostało odebrane przez A. K..

(dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 10 lutego 2016 r. k. 52, zpo k. 54-55)

Po upływie okresu wypowiedzenia, cały kredyt z odsetkami i naliczonymi kosztami stał się natychmiast wykonalny. W konsekwencji braku spłaty rat kredytu przez dłużnika osobistego S. K., powód domagał się zaspokojenia wierzytelności od pozwanego będącego dłużnikiem rzeczowym. Syndyk pismem z 17 października 2017 r. poinformował M. K. o wypowiedzeniu umowy nr (...). Jednocześnie powód dokonał wypowiedzenia wierzytelności hipotecznej. Nadto poinformował, że cała wierzytelność zabezpieczona hipoteką jest wymagalna z chwilą wypowiedzenia i wezwał pozwanego (będącego dłużnikiem rzeczowym) do zapłaty kwoty 1.285.924,98 zł, w tym zaległego kapitału w kwocie 965.000 zł.

(dowód: wypowiedzenie wraz z wezwaniem do zapłaty z dnia 17 października 2017 r. k. 56-57, zpo k. 59-60)

Na dzień 16 stycznia 2018 r. w księgach rachunkowych strony powodowej wymagalność zadłużenia wobec S. K. wynosi łącznie 1.310.248,27 zł obejmujące:

a) zaległy kapitał w wysokości 965.000,00 zł,

- b) odsetki umowne w wysokości 162.700,47 zł,
- c) odsetki karne w wysokości 182.412,80 zł,
- d) opłaty za wezwania i upomnienia w kwocie 135,00 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 61)

Pozwany w dalszym ciągu pozostaje właścicielem nieruchomości, obciążonej przedmiotową hipoteką.

(bezsporne, a nadto wydruk internetowy z ksiąg wieczystych na dzień 17 stycznia 2019 r. k. 436-440)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle ustalonych okoliczności faktycznych sprawy powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości w jego ostatecznym kształcie.

We wstępie należy wskazać, że Sąd postanowił oddalić wniosek kuratora pozwanego o zwrócenie się do Policji, o wskazanie adresu pobytu pozwanego. Kurator przeprowadził w tym przedmiocie własne, wyczerpujące dochodzenie. Nie jest rolą Sądu poszukiwanie adresu pozwanego, zwłaszcza w sytuacji, gdy wszystko (przede wszystkim treść w systemie PESEL-SAD – k. 362 oraz efekty starań kuratora) wskazuje na to, że pozwany po prostu nie ujawnia swego miejsca pobytu.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w całości wiarygodnego i spójnego materiału dowodowego w postaci dokumentów. Strony nie zarzucały dowodom niewiarygodności, wątpliwości co do nich nie ma również Sąd. Kurator pozwanego zarzucał, że dokumenty te nie są wystarczającym dowodem dla stwierdzenia istnienia oraz wysokości wierzytelności, jednak zarzut ten pozostał nieskonkretyzowany, ponadto, zdaniem Sądu, chybiony.

Co do zasadności roszczenia, należy wskazać, że zgodnie z art. 65 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, w celu zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności wynikającej z określonego stosunku prawnego można nieruchomość obciążyć prawem, na mocy którego wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (hipoteka). Z kolei art. 75 tej ustawy, stanowi, iż zaspokojenie wierzyciela hipotecznego następuje według przepisów o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, chyba, że z nieruchomości dłużnika prowadzona jest egzekucja przez administracyjny organ egzekucyjny.

Powyższe wskazuje na to, iż podstawowym uprawnieniem wierzyciela z tytułu hipoteki, będącej ograniczonym prawem rzeczowym, jest prawo dochodzenia zaspokojenia z obciążonej nieruchomości, a podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy przeciwko właścicielowi obciążonej nieruchomości. Taki tytuł należy uzyskać przeciwko właścicielowi nieruchomości obciążonej hipoteką także wtedy, gdy nie jest on dłużnikiem osobistym z tytułu zabezpieczonej wierzytelności. Obligatoryjność tego trybu wymusza uzyskanie przez wierzyciela tytułu wykonawczego, jako że tytuł ten jest podstawą każdej egzekucji (art. 776 k.p.c.). Powództwo wierzyciela hipotecznego przeciwko właścicielowi obciążonej nieruchomości jest powództwem o zasądzenie świadczenia pieniężnego zarówno w przypadku, gdy jest on dłużnikiem osobistym, jak

i wtedy, gdy odpowiada tylko rzeczowo (por. wyrok SN z 16 lipca 2003 r. V CK 19/02). Uprawnienie wierzyciela do dochodzenia zaspokojenia z obciążonej nieruchomości, przysługuje mu bez względu na to czyją stała się własnością i bez względu na to, czy pomiędzy wierzycielem hipotecznym a dłużnikiem rzeczowym (właścicielem obciążonej nieruchomości) istnieje stosunek obligacyjny. Sens hipoteki wyraża się właśnie w tym, że jeżeli dłużnik osobisty nie spełnia należnego świadczenia pieniężnego, wierzyciel może wszcząć egzekucję przeciwko dłużnikowi rzeczowemu. Przedtem powinien jednak uzyskać przeciwko niemu tytuł wykonawczy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25 sierpnia 2004, sygn. akt IV CK 606/03, Lex Polonica numer 1633078).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy zauważyć, że pozwany złożył oświadczenie o ustanowieniu hipoteki na nieruchomości, stanowiącej jego własność w celu zabezpieczenia spłaty przez S. K. kredytu zaciągniętego w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej

w W.. Dołączone do akt dokumenty, w postaci wezwań do zapłaty kierowanych przez powoda do dłużnika osobistego, wskazują, iż S. K. zaprzestał spłaty kredytu. Umowa o kredyt została skutecznie wypowiedziana. Trudno wymagać od wierzyciela, by wykazywał brak płatności rat kredytowych w inny sposób niż ten, który został zastosowany w niniejszej sprawie.

W myśl art. 78 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, wypowiedzenie jest skuteczne względem właściciela nieruchomości niebędącego dłużnikiem osobistym, gdy było dokonane w stosunku do niego. Ustawa jednak nie rozstrzyga, w jakiej formie wypowiedzenie winno nastąpić. W ocenie Sądu należy przyjąć, że skoro wierzytelność zabezpieczona hipoteką wynika z czynności prawnej zawartej na piśmie, to taką samą formę powinno mieć wypowiedzenie wierzytelności. Uzależnienie skuteczności wypowiedzenia względem właściciela nieruchomości (dłużnika odpowiadającego rzeczowo) niebędącego dłużnikiem osobistym od dokonania wypowiedzenia w stosunku do niego oznacza, że wypowiedzenie uważa się za złożone z chwilą, gdy doszło do niego w taki sposób, że mógł zapoznać się z jego treścią (art. 61 k.c.).

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie, takie wypowiedzenie zostało dokonane przez Syndyka działającego w imieniu (...) (por. k. 56-57).

Z kolei art. 69 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, hipoteka zabezpiecza mieszczące się w sumie hipoteki roszczenia o odsetki oraz o przyznane koszty postępowania, jak również inne roszczenia o świadczenia uboczne, jeżeli zostały wymienione w dokumencie stanowiącym podstawę wpisu hipoteki do księgi wieczystej.

Z przedłożonego przez stronę powodową oświadczenia pozwanego złożonego w formie aktu notarialnego wynika, że hipoteka została ustanowiona w celu zabezpieczenia wierzytelności głównej z umowy nr (...) w kwocie 965.000,00 zł, a także odsetek od udzielonego kredytu, odsetek kapitałowych, odsetek od należności przeterminowanych, odsetek za zwłokę, opłat sądowych od kwoty zobowiązania, kosztów odpisu orzeczenia ze stwierdzeniem wykonalności, kosztów postępowania egzekucyjnego do kwoty 482.500 zł (k. 42-43).

Co bardzo istotne w tym zakresie, kwota, do której powód ograniczył swe powództwo, obejmuje wyłącznie kapitał kredytu (dokładnie jego drobną część), odpada zatem dylemat, czy zasądzone zabezpieczenie hipoteczne obejmuje odsetki czy koszty we właściwej kwocie. Odpada też potrzeba sprawdzenia (na zarzut kuratora pozwanego) wysokości wierzytelności odsetkowej – prawidłowości jej obliczenia. Odsetki żądane są ostatecznie na przyszłość – od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a ich wysokość sprowadzona jest do ustawowych za opóźnienie.

Zgromadzone w aktach dokumenty wskazują, że S. K. nie wywiązał się z obowiązku terminowej spłaty udzielonego przez powoda kredytu

(k. 421-426, 434-435). W konsekwencji umowa została wypowiedziana. Wobec tego wierzytelność powoda w stosunku do dłużnika osobistego stała się w całości wymagalna. Z dokumentów tych wynika także, że aktualne zadłużenie z tytułu niespłaconej należności wynikające z omawianej umowy kredytu wynosi 1.310.248,27 zł, w tym:

- a) zaległy kapitał w kwocie 965.000,00 zł,
- b) odsetki umowne w kwocie 162.700,47 zł,
- c) odsetki karne w kwocie 182.412,80 zł,
- d) koszty windykacyjne 135,00 zł.

Analiza wyciągu z ksiąg bankowych z dnia 16 stycznia 2018 r. strony powodowej oraz zapisów umowy kredytowej z dnia 18 lutego 2014 r. przeprowadzona została na ogólnych zasadach dowodowych. Dokumenty te Sąd uznał za w pełni wiarygodne.

Mając powyższe na uwadze, skoro kredytobiorca jako dłużnik osobisty nie spełnił należnego świadczenia pieniężnego, strona powodowa może skutecznie domagać się od pozwanego zaspokojenia zobowiązania wynikającego z umowy. Tym samym, na podstawie art. 75 i 69 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda żadaną kwotę wraz z odsetkami, z prawem pozwanego do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności jako dłużnika rzeczowego do nieruchomości stanowiącej działki gruntu nr (...), położonej w miejscowości S., w gminie K., dla której Sąd Rejonowy w Biskupcu prowadzi księgę wieczystą nr (...) do wysokości wierzytelności zabezpieczonej wpisem hipoteki umownej na rzecz powoda.

Z powyższych względów orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwany jako przegrywający sprawę jest zobowiązany zwrócić powodowi całość poniesionych przez powoda kosztów procesu, do których należy: wynagrodzenie pełnomocnika

w wysokości 10.800 zł, opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz uiszczona część opłaty od pozwu 5.000 zł.

W tym miejscu należy wskazać, że Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążania pozwanego kosztami procesu po myśli art. 102 k.p.c. z tego tylko względu, że miejsce pobytu pozwanego jest nieznanne. W tej sprawie nie zachodzą żadne szczególne okoliczności sprawy, pozwalające na odstąpienie od ogólnej zasady, że koszty procesu ponosi strona przegrywająca proces. Z pewnością nie wystarczy fakt, iż pozwany jest jedynie dłużnikiem rzeczowym.

Sąd w pkt III przyznał wynagrodzenie kuratorowi ustanowionemu dla pozwanego. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej, wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla stron cywilnej ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności adwokackie określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze, nie mniej niż 60 zł. W związku z tym przyznano kuratorowi D. W. kwotę 1.800 zł wynagrodzenia, uwzględniając duży nakład pracy kuratora.

Sąd orzekł o obowiązku zwrotu kosztów sądowych w oparciu o art. 113 ust. 1

i 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. Pozwany z uwagi na wynik sprawy, zobowiązany jest uiścić na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 7.645 zł, tytułem tej części kosztów sądowych, od uiszczenia których powód był zwolniony. Opłata nominalna od pozwu dla kwoty 216.900 zł wynosi 10.845 zł. Powód poniósł z niej 5.000 zł, pozwany powinien ponieść pozostałą część – 5.745 zł, a ponadto wydatek w postaci wynagrodzenia kuratora – 1.800 zł, co daje sumę orzeczoną do ściągnięcia w punkcie IV wyroku.

SSO Rafał Kubicki